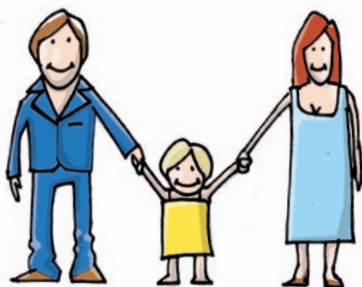

Porozvodové konflikty

Jak řešit porozvodové konflikty

Rodina je přirozeným prostředím pro děti a pro jejich šťastný život a příznivý vývoj, přičemž takovou rodinou se samozřejmě rozumí dobře fungující rodina. Rodiče dětí mají prioritní a společnou odpovědnost za výchovu dětí a péči o ně a to i v případě, že již spolu nechtějí žít jako manželé nebo jako partneři. Každý z rodičů by si měl uvědomit, že jeho dítě ke šťastnému dětství potřebuje mámu i tátu, potřebuje jejich pohlazení, vedení, ale i pokárání, potřebuje i širší rodinu. Rodinně právní vztahy jsou velmi křehké a je třeba je pěstovat a chránit.

Právní úprava

Společně vychovávat svoje děti, pečovat o ně a plnit vyživovací povinnost je především morální povinností obou rodičů a nezáleží na tom, zda rodiče jsou manželé nebo jenom partneři. Z hlediska práva najdeme právní úpravu zejména v Listině základních práv a svobod, v Úmluvě o právech dítěte a v zákonu o rodině.

Pro vztahy mezi rodiči a dětmi je základem rodičovská zodpovědnost, kterou zákon o rodině definuje jako **souhrn práv a povinností**:

- a) **při péči o nezletilé dítě, zahrnující zejména péči o jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj,**
- b) **při zastupování nezletilého dítěte,**
- c) **při správě jeho jmění.**

Při výkonu práv a povinností vyplývajících z rodičovské zodpovědnosti jsou rodiče povinni důsledně chránit zájmy dítěte, řídit jeho jednání a vykonávat nad ním dohled

odpovídající stupni jeho vývoje. Mají také právo použít přiměřených výchovných prostředků, ale jen tak, aby nebyla dotčena důstojnost dítěte a jakkoli ohroženo jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj.

Rodičovská zodpovědnost náleží oběma rodičům a z jejího obsahu vyplývá, že jsou zákonnými zástupci dítěte. To znamená, že rodiče zastupují dítě při právních úkonech, ke kterým není plně způsobilé, ale žádný z rodičů nemůže zastoupit své dítě, jde-li o právní úkony ve věcech, při nichž by mohlo dojít ke střetu zájmů mezi rodiči a dítětem nebo ke střetu zájmů dětí těchto rodičů (např. ve věcech, kdy soud rozhoduje o výchově a výživě nezletilých dětí, o styku rodičů atd.). Pokud nemůže dítě zastoupit žádný z rodičů, ustanoví soud dítěti opatrovníka, který bude dítě v řízení nebo při určitém právním úkonu zastupovat.

Jestliže jsou rodiče dítěte manželé a chtějí se rozvést, soud může manželství na návrh některého z manželů rozvést za podmínky, že je tak hluboce a trvale rozvráceno, že nelze očekávat obnovení manželského soužití.

Manželství nelze rozvést, dokud nenabude právní moci rozhodnutí o úpravě poměrů nezletilých dětí pro dobu po rozvodu.

Proto před rozhodnutím, kterým se rozvádí manželství rodičů nezletilého dítěte, musí soud upravit práva a povinnosti rodičů k dítěti pro dobu po rozvodu, zejména určit, komu bude dítě svěřeno do výchovy a jak má každý z rodičů přispívat na jeho výchovu (§ 26 zákona o rodině).

V rámci rozhodování o výchově a výživě pro dobu po rozvodu **může** také soud rozhodnout o společné nebo střídavé výchově, a to za předpokladu, že oba rodiče jsou způsobilí dítě vychovávat, mají o výchovu dítěte zájem a taková forma výchovy je v zájmu dítěte a potřeby dítěte budou takto lépe zajištěny (§ 26 odst. 2 zákona o rodině).

Rozhodnutí o úpravě výkonu rodičovské zodpovědnosti může být nahrazeno dohodou rodičů, která však ke své platnosti potřebuje schválení soudu.

Úprava výchovy a výživy a postup soudu platí i v případě, že rodiče nejsou manželé.

Jestliže rodiče dítěte spolu nežijí a nedohodnou se o úpravě výchovy a výživy dítěte může soud o úpravě výchovy a výživy rozhodnout i bez návrhu komu má být dítě svěřeno do výchovy a jak má každý z rodičů přispívat na jeho výchovu.

Rodiče, ať jsou manželé, rozvedení manželé nebo nikdy manželi nebyli, mají právo se se svými dětmi stýkat. Proto zákon o rodině upravuje zásadu, že dohoda o styku rodičů s dítětem **nepotřebuje schválení soudu**. Současně však soudu ukládá povinnost styk dítěte s rodiči upravit, vyžaduje-li to zájem na jeho výchově a poměry v rodině. **Bránění oprávněnému rodiči ve styku s dítětem, pokud je opakovaně bezdůvodné, se považuje za změnu poměrů, vyžadující nové rozhodnutí o výchovném prostředí.**

V případě, že je to v zájmu dítěte nutné, soud styk dítěte s rodičem omezí nebo jej i zakáže.

Vyžaduje-li to zájem dítěte a poměry v rodině, **může** soud upravit styk dítěte i s prarodiči a sourozenci.

Pokud se poměry na straně dítěte a rodičů změní, **může soud změnit i bez návrhu rozhodnutí nebo dohodu rodičů o výkonu jejich rodičovských práv a povinností.**

Vyživovací povinnost rodičů k dětem podle zákona o rodině trvá do té doby, než jsou děti schopny se samy žít. Platí zásada, že děti mají mít stejnou životní úroveň jako rodiče, bez ohledu na to zda spolu žijí či nikoliv.

Při určení rozsahu vyživovací povinnosti rodičů soud zkoumá odůvodněné potřeby každého dítěte a schopnosti, možnosti a majetkové poměry rodičů. Soud také přihlíží k tomu, který z rodičů a v jaké míře o dítě osobně pečuje. Žijí-li rodiče spolu, přihlédne se i k péči rodičů o společnou domácnost.

Za důvodné potřeby dítěte se považuje vše, co dítě potřebuje ke svému příznivému vývoji a ke vzdělání, zákon o rodině považuje za důvodné potřeby například i tvorbu úspor zabezpečujících zejména přípravu na budoucí povolání, využívající se na léčení, rekonvalescenci, ozdravné pobyty apod. (§ 85a zákona o rodině).

Právo na výživné se nepromlčuje. Lze je však přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení u výživného pro nezletilé děti i za dobu nejdéle tří let zpět od tohoto dne.

Změní-li se poměry jednoho z rodičů, může soud i bez návrhu změnit dohody a soudní rozhodnutí o výživném pro nezletilé děti. Dojde-li ke **zrušení nebo snížení** tohoto výživného za minulou dobu, spotřebované výživné se nevrací.

Pokud rodič nemůže své vyživovací povinnosti dostát, může tato povinnost přejít na předky (tzn. na babičky, dědečky těchto dětí). Soud však musí zkoumat, zda je to v souladu s dobrými mravy.

Pokud povinný rodič neplní dobrovolně vyživovací povinnost, která je stanovena rozsudkem soudu, má druhý rodič možnost požádat příslušný obvodní nebo okresní soud o výkon rozhodnutí (exekuce) pro neplnění vyživovací povinnosti k nezletilému dítěti. Jde-li o vymáhání výživného pro nezletilé dítě, poskytne soud na žádost rodiče pomoc při zjišťování bydliště toho, komu z rozhodnutí vyplývá povinnost hradit výživné.

Při dlouhodobém neplacení výživného povinným rodičem se rodič, který je oprávněn výživné za dítě přijímat, může obrátit na orgány činné v trestním řízení (Policie ČR, Státní zastupitelství ČR) a podat oznámení na neplnění vyživovací povinnosti k nezletilému dítěti druhým rodičem. Tzn., kdo neplní, byť i z nedbalosti, svou zákonnou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného (dítě), se může dopustit trestného činu zanedbání povinné výživy dle § 213 trestního zákona.

Praktické informace

Návrh na úpravu poměrů nezletilých dětí pro dobu po rozvodu (popř. před rozvodem) podá jeden z rodičů, popř. oba dva rodiče (jedná se o předložení dohody) a to k příslušnému soudu (lze podat osobně do podatelny soudu, zaslat poštou, zaslat elektronicky). Návrh ve věci výchovy a výživy nezletilých dětí, ale i o styku rodičů není zpoplatněn. K řízení v prvním stupni jsou příslušné okresní nebo obvodní soudy. Návrh se podává ve trojím vyhotovení.

Místně příslušným soudem je soud, v jehož obvodu má nezletilý na základě dohody rodičů, popř. jiných rozhodujících skutečností své bydliště.

Návrh musí kromě obecných náležitostí obsahovat jméno, příjmení a bydliště účastníků (tzn. kontaktní údaje i o druhém rodiči), popř. též jejich zástupců, vylíčení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí být z něho patrné, čeho se navrhovatel domáhá.

Účastníkem řízení ve věci úpravy poměrů, úpravy styku jsou oba rodiče, případně jejich právní zástupci a kolizní opatrovník určený soudem, který zastupuje nezletilé dítě (nejčastěji se jedná o městský úřad).

Navrhovatel může za řízení se souhlasem soudu měnit návrh na zahájení řízení. Navrhovatel může také vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela.

Před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby zatím byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen.

Předběžné opatření podle § 76a občanského soudního řádu může předseda senátu nařídit jen na návrh obce s rozšířenou působností, jiné předběžné opatření nařídí předseda senátu na návrh rodiče nebo obce s rozšířenou působností.

Návrh na nařízení předběžného opatření musí kromě obecných náležitostí obsahovat jméno, příjmení a bydliště účastníků (tzn. druhého rodiče, popř. rodičů), popřípadě též jejich zástupců, vyličení skutečností o tom, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, vyličení skutečností, které odůvodňují předběžné opatření, a musí být z něj patrné, jakého předběžného opatření se navrhovatel domáhá. Navrhovatel je povinen připojit k návrhu veškeré listiny.

O návrhu na předběžné opatření rozhodne předseda senátu bezodkladně. Není-li tu nebezpečí z prodlení, může předseda senátu o návrhu na předběžné opatření podle § 76a občanského soudního řádu rozhodnout až do uplynutí 24 hodin poté, co byl podán, o návrhu podle § 76b až do 48 hodin poté, co byl podán a o návrhu na jiné předběžné opatření až do uplynutí 7 dnů poté, co byl podán.

O návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodne soud bez slyšení účastníků.

Předběžným opatřením může být účastníkům uloženo zejména, aby platil výživné v nezbytné míře, odevzdal dítě do péče druhého z rodičů nebo do péče toho, koho označí soud, něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.

O předběžném opatření se rozhoduje ve formě usnesení. Usnesení, kterým bylo nařízeno předběžné opatření, je vykonatelné vyhlášením. Nedošlo-li k vyhlášení, je vykonatelné, jakmile bylo vydáno, jedná-li se o předběžné opatření podle § 76a a doručeno tomu, komu ukládá povinnost, jedná-li se o předběžné opatření podle § 76. Vůči usnesení lze podat odvolání, ale nemá odkladný účinek.

Účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do soudního spisu, a činit si z něho výpisy a opisy (§ 44 občanského soudního řádu).

Závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, ustanoví soud po slyšení účastníků **znalce**. Soud může znalce vyslechnout, znalci může také uložit, aby posudek vypracoval písemně. Znalecký posudek je možno také dát přezkoumat jiným znalcem (jedná o tzv. revizní znalecký posudek). Účastníkovi řízení, popřípadě i někomu jinému (nový/nová partner/ka jednoho z rodičů), může předseda senátu uložit, aby se dostavil ke znalci, podal mu nutná vysvětlení, podrobil se lékařskému vyšetření, anebo něco snášel, jestliže to je k podání znaleckého posudku třeba.

Ve věcech péče o nezletilé děti může soud uložit účastníkům (rodičům) na dobu nejvýše 3 měsíců účast na **mimosoudním smírčím nebo mediačním jednání nebo rodinné terapii**. Účast na mimosoudním smírčím nebo mediačním jednání nebo rodinné terapii nelze uložit po dobu platnosti předběžného opatření podle § 76b odst. 1 občanského soudního řádu.

Jestliže rodiče souhlasí s provedením mimosoudního smírčího nebo mediačního jednání a s tím, aby si soud mohl od osoby nebo zařízení, které má mimosoudní jednání provádět, vyžadovat informace o průběhu jednání, soud řízení přeruší, jestliže se to nepřičí účelu řízení. Soud současně může stanovit podmínky pro další trvání přerušení řízení, zejména stanovit účastníkům povinnost informovat soud o průběhu a výsledku mimosoudního smírčího nebo mediačního jednání. Tato povinnost se však nevztahuje na poskytování informací o skutečnostech, které vzešly při mimosoudním smírčím nebo mediačním jednání najevo a které se neprojeví na výsledku tohoto jednání.

Důkazy hodnotí soud podle své úvahy a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Soud zpravidla požádá orgán vykonávajícího sociálně–právní ochranu dětí o prošetření poměrů.

V řízení, jehož účastníkem je nezletilé dítě, které je schopno formulovat své názory, soud postupuje tak, aby byl zjištěn jeho názor ve věci. **Názor nezletilého dítěte** soud zjistí výslechem dítěte. Názor dítěte může soud ve výjimečných případech zjistit též prostřednictvím jeho zástupce, znaleckého posudku nebo příslušného orgánu sociálně–právní ochrany dětí. Výslech dítěte může soud provést i bez přítomnosti dalších osob, lze-li očekávat, že by jejich přítomnost mohla ovlivnit dítě tak, že by nevyjádřilo svůj skutečný názor. K názoru dítěte soud přihlíží s přihlédnutím k jeho věku a rozumové vyspělosti.

Předběžně vykonatelné jsou rozsudky odsuzující k plnění výživného.

V rozsudku o styku rodičů, prarodičů a sourozenců s dítětem, výchově dítěte, soud účastníky poučí o možnosti výkonu rozhodnutí ukládáním pokut nebo odnětím dítěte při neplnění povinností stanovených v rozsudku.

Účastník řízení (tzn. oba rodiče, kolizní opatrovník) může napadnout rozhodnutí obvodního nebo okresního soudu vydané v řízení v prvním stupni **odvoláním**.

Odvolání se podává do patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

V odvolání musí být vedle obecných náležitostí uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje (číslo jednacích soudů), v jakém rozsahu se napadá, v čem je spatřována nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo postupu soudu (odvolací důvod) a čeho se odvolatel domáhá (odvolací návrh).

O odvolání proti rozhodnutí obvodního soudu rozhoduje městský soud a o odvolání okresního soudu rozhoduje krajský soud.

Účastníky řízení o odvolání jsou oba rodiče a jejich zástupci, ale i kolizní opatrovník.

Odvolání není zpoplatněno a podává se ve trojím vyhotovení.

K nařízení a provedení výkonu rozhodnutí a k činnosti soudu před nařízením výkonu rozhodnutí je příslušný soud, v jehož obvodu má nezletilý na základě dohody rodičů nebo rozhodnutí soudu, popřípadě jiných rozhodujících skutečností své bydliště.

Před nařízením výkonu rozhodnutí soud písemně nebo ústně do protokolu vyzve toho, kdo odmítá podrobit se soudnímu rozhodnutí nebo neplní soudem schválenou dohodu o výchově nezletilých dětí a o úpravě styku s nimi, aby se soudnímu rozhodnutí podrobil nebo aby soudem schválenou dohodu plnil. V této výzvě upozorní též na následky neplnění povinností stanovených v rozhodnutí nebo v dohodě.

Soud může požádat též příslušný orgán sociálně–právní ochrany dětí, aby vedl povinného (tzn. rodiče) k dobrovolnému plnění soudního rozhodnutí nebo soudem schválené dohody o výchově nezletilých dětí a o úpravě styku s nimi, aniž by bylo třeba nařizovat výkon rozhodnutí.

Orgány sociálně–právní ochrany postupují ve vzájemné součinnosti při provádění výkonu rozhodnutí. Orgány sociálně–právní ochrany dětí, které se účastní provádění výkonu rozhodnutí, jsou povinny dítěti poskytnout potřebné vysvětlení nastalé situace a to způsobem odpovídajícím jeho věku a rozumové vyspělosti, nevylučují-li to okolnosti případu. Za součinnost se považuje též poskytnutí nebo zprostředkování odborné pomoci dítěti, popřípadě jeho rodičům. Orgány sociálně–právní ochrany jsou povinny při provádění výkonu rozhodnutí postupovat s maximální možnou rychlostí.

Pokud je výzva soudu bezvýsledná, nařídí soud výkon rozhodnutí, kterým nařídí odnětí dítěte tomu, u koho podle

rozhodnutí nebo dohody nemá být, a jeho předání tomu, komu bylo podle rozhodnutí nebo dohody svěřeno, anebo tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu.

U výživného může mít výkon rozhodnutí podobu srážek ze mzdy, srážek z jiných příjmů, příkazů pohledávky z účtu u peněžního ústavu, prodej movitých věcí a nemovitostí, prodej spoluvlastnického podílu.

Je však zapotřebí si uvědomit, že výkon rozhodnutí je nejkrajnější způsob řešení situace a rodiče by si této skutečnosti měli být vědomi.

Pro rychlejší podání návrhů lze využít služby elektronického soudnictví (www.justice.cz, záložka **ePodatelny**). K práci s ePodatelnou je však zapotřebí elektronický podpis, ale ePodatelna rychle upozorní na formální nedostatky, tzn. chybějící údaje v podání. Prostřednictvím ePodatelny lze podat podání ve věcech týkajících se nezletilých dětí, lze podat i návrh na exekuci nebo jakékoliv jiné podání ve věcech soudní agendy (tzn., lze podat i stížnost na chování soudní osoby, na průtahy soudu atd.). Na základě volby druhu podání systém připraví příslušný formulář. Při jeho vyplňování pak systém účinně asistuje. V každém okamžiku je k dispozici nápověda, vyplnění požadovaných polí je ověřováno. Elektronická podatelna akceptuje přílohy v základních textových formátech (TXT, RTF) a dále ve formátech Microsoft Word (DOC), Microsoft Excel (XLS) a Adobe Reader (PDF). Maximální velikost všech příloh jednoho podání je 10 MB. Podání je automaticky přiděleno jednacím číslem a o řádném doručení, převzetí podání soudem přijde informace e-mailem.

Prostřednictvím **infoSoudu** lze sledovat stav soudních jednání probíhajících u všech soudů (www.justice.cz, záložka infoSoud). Po zadání příslušného jednacím čísla a příslušného soudu dostanete přehlednou informaci o tom, v jakém stádiu vývoje se případ nachází.

Úloha orgánu sociálně-právní ochrany dětí v rodičovských konfliktech se zaměřením na porozvodovou péči, porozvodové poradenství

Oba partneři mívají po rozvodu mnoho problémů, jedná se například o ekonomické nebo psychické obtíže. Proces

vyrovnání se s novou skutečností je dlouhou cestou, kterou mnohdy bez pomoci odborníků nelze zvládnout.

Nežřídká se stává, že dochází k případům vyhrocených sporů o děti, které jsou takto nepřiměřeně stresovány, bez ohledu na svůj věk. Jestliže konflikt rodičů pokračuje i po rozvodu a trvá-li mezi nimi dále napětí, pak je nebezpečí nepřiměřené zátěže pro nervový systém dítěte a následky se promítají do dalšího vývoje osobnosti.

Nejčastějším problémem bývají potíže se stykem. Je-li dítě svěřeno do výchovy jednomu z rodičů, má druhý z nich právo se s dítětem stýkat tak, aby mohl realizovat práva i povinnosti vyplývající z jeho rodičovské zodpovědnosti. V praxi to znamená, že mu musí být umožněno se s dítětem osobně stýkat, trávit s ním volný čas, dovolenou a mít o něm informace. Optimální formou kontaktů po rozvodu je volné pokračování rodinného vztahu. Manželství se sice rozešlo, ale oba rodiče uznávají, že jejich rodičovství pokračuje, a že je třeba rodičovské vztahy k dítěti zachovat.

Orgány sociálně–právní ochrany dětí (dále jen OSPOD) se o situaci v rodině dozvídají mnohdy až v době, kdy komunikace mezi rodiči neexistuje, nebo je omezena na minimum. OSPOD poté naváže intenzivní spolupráci s rodinou. Sociální pracovník se snaží problém společně s rodiči nalézt, pojmenovat a navrhnout možnosti jeho řešení. Cílem je obnovení komunikace mezi rodiči, která je nutná pro přiměřený výkon rodičovské role. Z metod práce jsou využívány metody individuální sociální práce, případová práce, krizová intervence a poradenství. Povinností OSPOD je poskytnout rodičům **bezplatné poradenství** (§ 11 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně–právní ochraně dětí). Intervence do rodin se odvíjí od řešeného problému, převažuje preventivní působení před represivními zásahy.

Náklady vzniklé v souvislosti s výkonem sociálně–právní ochrany, není-li stanoveno jinak, nese stát.

Možnosti OSPOD jsou však limitovány. Terapeutickou práci s rodiči by mělo vést odporné poradenské zařízení, v jehož možnostech by bylo zprostředkování vzájemné dohody (o styku rodičů s dítětem, o výchově dětí, o posi-

lování vztahu dětí k rodičům apod.). Takové pracoviště by mělo být nestranným zprostředkovatelem a zároveň respektovaným partnerem OSPOD. **Kontakt s nezávislým poradenským zařízením může být přínosem i tam, kde partner spolupráci jednoznačně odmítá.** V § 12 odst. 1 písm. b) zákona o sociálně–právní ochraně dětí, je uvedeno, že obecní úřad obce s rozšířenou působností může rodičům **uložit povinnost** využít pomoc odborného poradenského zařízení, pokud nejsou schopni řešit problémy spojené s výchovou bez odborné poradenské pomoci, zejména při sporech o úpravě výchovy dítěte nebo úpravě styku s dítětem.

Rodiče mají ze zákona povinnost spolupracovat s OSPOD při ochraně zájmů a práv dítěte a na výzvu příslušného OSPOD se dostavovat k osobnímu jednání, předložit listiny a další doklady a poskytnout nezbytné informace. Rodiče jsou však také povinni umožnit návštěvu zaměstnance OSPOD a zaměstnance obce s rozšířenou působností zařazeného do obecního úřadu v obydlí, popřípadě v jiném prostředí, kde dítě žije. OSPOD může rodiči uložit pořádkovou pokutu do 20 000 Kč, nesplní-li výše uvedené povinnosti. Pokutu OSPOD může uložit opakovaně.

OSPOD vede spisovou dokumentaci o dítěti. Podle § 55 odst. 5 zákona o sociálně–právní ochraně dětí, je možné na základě písemné žádosti **nahlížet do spisové dokumentace vedené o dítěti**. Nahlížet mohou rodiče, kterým náleží rodičovská zodpovědnost nebo jiné osoby odpovědné za výchovu dítěte nebo jejich zástupce na základě písemně udělené plné moci. Tyto osoby si mohou ze spisové dokumentace činit výpisy a pořizovat za úhradu kopie spisové dokumentace nebo její části.

Při výkonu sociálně–právní ochrany se zaměstnanci OSPOD seznamují se skutečnostmi, které se týkají citlivých mezilidských vztahů. Vzhledem k povaze těchto vztahů zákon stanoví **povinnost mlčenlivosti zaměstnanců OSPOD**. Ustanovení § 57 zákona o sociálně–právní ochraně dětí uvádí, že zaměstnanci OSPOD jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterým při provádění sociálně–právní ochrany nebo v přímé souvislosti s tím seznámili.

V poslední době vzrůstá zájem sdělovacích prostředků o problematiku sociálně–právní ochrany dětí. Informace ze strany médií nejsou a nemohou být uvedeny ve všech souvislostech. Často jsou okolnosti případu uváděny ne zcela přesně nebo jsou vytrženy z kontextu. Tím dochází ke zkreslenému názoru veřejnosti na práci sociálních pracovníků a negativnímu povědomí o této profesi.

Odborníci, jako jedno ze základních pravidel pro výchovu po rozvodu, doporučují zachovávat pozitivní obraz druhého rodiče. Cíleně o něm vytvářet dobré mínění.

„Vědomí společenské hodnoty i vlastní zdravé sebevědomí dítěte velice posiluje, jestliže může své rodiče, i když se rozvedli, nadále pokládat za hodnotné lidi.“ (Matějček, Z., Dytrych, Z.: Děti, rodina a stres, Galén, Praha 1994)

Odkazy na právní předpisy:

- zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně–právní ochraně dětí
- zákon č. 94/1963 Sb., o rodině
- zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád
- zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon
- sdělení FMZV č. 104/1991 Sb., o Úmluvě o právech dítěte
- usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti úst. pořádku ČR

Seznam odkazů:

- www.mpsv.cz (záložka sociální služby – seznam intervenčních center pro oběti domácího násilí, seznam občanských poraden AOP, adresář poraden pro manželství, rodinu a mezilidské vztahy)
- www.portal.gov.cz (seznam obecních úřadů obce s rozšířenou působností včetně kontaktů, spádové oblasti úřadů)
- www.justice.cz (seznam obvodních, okresních, městských, krajských soudů včetně kontaktních údajů)
- www.justice.cz (záložka ePodatelna, infoSoud)
- www.cak.cz (seznam advokátů včetně kontaktních údajů)
- www.obcanskeporadny.cz (seznam občanských poraden v ČR)
- www.amcr.cz (seznam rodinných mediátorů včetně kontaktů)
- www.amrp.cz (seznam poraden a kvalifikovaných poradců pro oblast rodiny, manželských a mezilidských vztahů)

Vyřešeno!?

Vydalo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR,
Na poříčním právu 1,
128 01 Praha 2, 2009